

Nr 137

Utlåtande i anledning av väckt motion om trafikförbindelse med en bilfärja mellan de båda delarna av Holmsunds köping.

(4:e avd.)

I en inom första kammaren av herrar *Helmer Persson* och *Norling* väckt motion (I: 201) har föreslagits, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om åtgärder för att medelst bilfärja över Ume älv ordna en tillfredsställande trafikförbindelse mellan de båda delarna av Holmsunds köping.

Till stöd för sitt yrkande ha motionärerna anfört följande.

Holmsund i Västerbottens län, en köping på över 5 000 invånare, är belägen på ömse sidor om Umeälvens utlopp. Förbindelsen över älven, som här är 1,2 km bred, upprätthålles med en liten båt, som under de årstider, då isarna »varken bär eller brister», inte orkar ta sig fram. Båten är dessutom för liten att kunna ta ombord bilar. Det betyder att man, för att komma från ena delen av köpingen till den andra med bil samt över huvud taget under vissa tider höst och vår, måste ta omvägen över Umeå, vilket gör 36 km i stället för 1,2 km. Dessa olägenheter har resulterat i önskemålet att ansvaret för upprätthållandet av denna förbindelse över älven skulle överflyttas från de kommunala myndigheterna till vägförvaltningen i länet och att medel ställdes till förfogande för anskaffandet av en bilfärja av den typ som vägmyndigheterna försett motsvarande trafikleder på andra håll med.

Över motionen ha, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, yttranden avgivits av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och länsstyrelsen i Västerbottens län.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anser med hänsyn till det ringa trafikbehovet och trafikens lokala natur, att förutsättningar saknas för anordnande av en allmän färjled på platsen. Fortsättningsvis uttalar styrelsen följande.

Styrelsen anser, att kommunen även i fortsättningen bör omhändera ifrågavarande båttrafik. Den möjligheten torde härvid föreligga, att styrelsen anskaffar och uthyr till kommunen en för ändamålet lämplig båt. Ett ställningstagande i sådan riktning måste emellertid föregås av en utredning angående beskaffenheten av och kostnaden för en sådan båt. Vidare måste föreligga en närmare kalkyl rörande sättet för båttrörelsens fortsatta finansiering. Statsverket hör emellertid därvid i rimlig omfattning även i fortsättningen lämna sitt stöd till trafikens upprätthållande.

Länsstyrelsen i Västerbottens län anser samfärdseln mellan köpingens båda delar, Holmsund och Obbola, vara av lokal karaktär. En trafikförbin-

delse med bilfärja synes därför icke kunna betecknas som nödig för den allmänna samfärdseln och torde icke kunna inrättas enligt bestämmelserna i gällande väglag och vägstadga. Behovet av en ur köpingens kommunikationssynpunkt reguljär trafikförbindelse mellan de båda delarna av köpingen vitsordar dock länsstyrelsen livligt. Det sätt på vilket trafiken hittills uppehållits synes alltjämt vara lämpligt. Holmsunds köping bör beviljas tillräckligt bidrag dels för nyanskaffning av lämplig båt och dels för trafikens bedrivande liksom hittills i köpingens egen regi. Därest i framtiden på grund av industriens utveckling en allmän väg från Obbola över Västerfjärden till Strömbäck skulle aktualiseras, kan frågan om allmän färjförbindelse mellan Obbola och Holmsund komma i ett annat läge.

Utskottet. Med hänsyn till det ringa trafikbehovet och den lokala karaktären av trafiken mellan de båda förenämnda delarna av Holmsunds köping synas, som remissmyndigheterna framhållit, förutsättningar saknas för anordnande av en allmän färjled på platsen. Utskottet finner sig därför icke kunna biträda motionärernas yrkande att medelst en bilfärja genom vägmyndigheternas försorg en trafikförbindelse ordnas köpingsdelarna emellan. Då det dock synes vara önskvärt att i vart fall den hittillsvarande reguljära förbindelsen upprätthålles, anser utskottet i likhet med vederbörande länsstyrelse samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen statsverket även i fortsättningen böra i skälig omfattning lämna sitt stöd härtill, eventuellt i den bidragsform sistnämnda styrelse föreslagit. Beträffande storleken av utgående bidrag och formen för detsamma torde det dock få ankomma på Kungl. Maj:t att efter bidragsansökan från vederbörande kommun taga ställning. Anledning synes sålunda icke föreligga för riksdagen att hos Kungl. Maj:t göra en särskild framställning i ämnet.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att motionen I: 201 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 15 maj 1956

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Närvarande: se under utlåtandet nr 138.